

PAPER 65

THE OVERCONTROL OF EVOLUTION

Basic evolutionary material life -- premind life -- is the formulation of the Master Physical Controllers and the life-impartation ministry of the Seven Master Spirits in conjunction with the active ministration of the ordained Life Carriers. As a result of the co-ordinate function of this threefold creativity there develops organismal physical capacity for mind -- material mechanisms for intelligent reaction to external environmental stimuli and, later on, to internal stimuli, influences taking origin in the organismal mind itself.

There are, then, three distinct levels of life production and evolution:

1. The physical-energy domain -- mind-capacity production.
2. The mind ministry of the adjutant spirits -- impinging upon spirit capacity.
3. The spirit endowment of mortal mind -- culminating in Thought Adjuster bestowal.

The mechanical-nonteachable levels of organismal environmental response are the domains of the physical controllers. The adjutant mind-spirits activate and regulate the adaptative or nonmechanical-teachable types of mind -- those response mechanisms of organisms capable of learning from experience. And as the spirit adjutants thus manipulate mind potentials, so do the Life Carriers exercise considerable discretionary control over the environmental aspects of evolutionary processes right up to the time of the appearance of human will -- the ability to know God and the power of choosing to worship him.

It is the integrated functioning of the Life Carriers, the physical controllers, and the spirit adjutants that conditions the course of organic evolution on the inhabited worlds. And this is why evolution -- on Urantia or elsewhere -- is always purposeful and never accidental.

1. LIFE CARRIER FUNCTIONS

The Life Carriers are endowed with potentials of personality metamorphosis which but few orders of creatures possess. These Sons of the local universe are capable of functioning in three diverse phases of being.

POGLAVLJE 65

KONTROLA NAD EVOLUCIJOM

OSNOVNI evolucijski materijalni život--predumni život--formuliraju Glavni Fizički Kontroleri i on nastaje kao rezultat djelovanja Sedam Glavnih Duhova koji daju život i aktivne službe postavljenih Prijenosnika Života. Kao rezultat istorednog djelovanja ovog trostrukog stvaralačkog utjecaja, u organizmu se razvija fizička sposobnost za djelovanje uma--javljaju se materijalni mehanizmi koji omogućuju inteligentno reagiranje na podržaje iz vanjskog okruženja i vremenom, reagiranje na unutarnje utjecaje koji nastaju u umu samog organizma.

Postoje, stoga, tri različite razine proizvodnje života i evolucije i to su:

1. Fizičko-energetski domen-- proizvodnja sposobnosti za djelovanje uma.
2. Služba duhova koji pomažu umu-- koja je moguća nakon što organizam stekne sposobnost za djelovanje duha.
3. Obdarenje smrtničkog uma duhom--koje dostiže vrhunac pri darivanju Misaonih Ispravljača.

U izvjesnom organizmu, mehaničko-nepoučive razine reagiranja na podražaje iz okruženja predstavljaju domene djelovanja fizičkih kontrolera. Duhovi koji pomažu umu aktiviraju i reguliraju adaptivne ili nemehaničko-poučive tipove uma--one reaktivne mehanizme organizama koji su u stanju naučiti iz iskustva. I upravo kao što duhovi koji pomažu umu manipuliraju umne potencijale, tako i Prijenosnici Života, vodeći se prema vlastitom sudu, ispoljavaju bitnu kontrolu nad različitim aspektima evolucijskog okruženja sve dok se ne pojavi ljudska volja--sposobnost bića da pozna Boga i da donese odluku da će ga obožavati.

Usklađeno i ujedinjeno djelovanje Prijenosnika Života, fizičkih kontrolera i duhova koji pomažu umu je to što uslovljava tok organske evolucije na naseljenim svjetovima. I upravo iz ovog razloga--na Urantiji i drugdje--evolucija nikad nije slučajna i nasumična već je uvijek motivirana namjerom.

1. ULOGE PRIJENOSNIKA ŽIVOTA

Prijenosnici Života su obdareni sposobnošću da podidu preobražaj ličnosti, što je svojstvo koje posjeduje vrlo mali broj stvorenih bića. Ovi Sinovi lokalnog svemira u stanju su djelovati u tri različite faze bića. Oni

They ordinarily perform their duties as mid-phase Sons, that being the state of their origin. But a Life Carrier in such a stage of existence could not possibly function in the electrochemical domains as a fabricator of physical energies and material particles into units of living existence.

Life Carriers are able to function and do function on the following three levels:

1. The physical level of electrochemistry.
2. The usual mid-phase of quasi-morontial existence.
3. The advanced semispiritual level.

When the Life Carriers make ready to engage in life implantation, and after they have selected the sites for such an undertaking, they summon the archangel commission of Life Carrier transmutation. This group consists of ten orders of diverse personalities, including the physical controllers and their associates, and is presided over by the chief of archangels, who acts in this capacity by the mandate of Gabriel and with the permission of the Ancients of Days. When these beings are properly encircuited, they can effect such modifications in the Life Carriers as will enable them immediately to function on the physical levels of electrochemistry.

After the life patterns have been formulated and the material organizations have been duly completed, the supermaterial forces concerned in life propagation become forthwith active, and life is existent. Whereupon the Life Carriers are immediately returned to their normal mid-phase of personality existence, in which estate they can manipulate the living units and maneuver the evolving organisms, even though they are shorn of all ability to organize -- create -- new patterns of living matter.

After organic evolution has run a certain course and free will of the human type has appeared in the highest evolving organisms, the Life Carriers must either leave the planet or take renunciation vows; that is, they must pledge themselves to refrain from all attempts further to influence the course of organic evolution. And when such vows are voluntarily taken by those Life Carriers who choose to remain on the planet as future advisers to those who shall be intrusted with the fostering of the newly evolved will creatures, there is summoned a commission of twelve, presided over by the chief of the

uglavnom sprovode svoje dužnosti kao Sinovi srednje faze, koja je faza njihovog porijekla. Ali djelujući u ovom stadiju egzistencije, Prijenosnik Života ne bi nikako bio u stanju funkcionirati u elektrokemijskim domenima, gdje se od fizičkih energija i materijalnih čestica proizvode jedinice žive egzistencije.

Prijenosnici Života mogu djelovati (i djeluju) na slijedeće tri razine:

1. Fizičkoj razini elektrokemije.
2. Uobičajenoj srednjoj fazi kvazimorontijalne egzistencije.
3. Naprednoj poluduhovnoj razini.

Kad se spremaju za implantiranje života, nakon što odaberu mjesta na kojima će se isto izvesti, Prijenosnici Života obično sazovu grupu arhanela koja ih treba preinačiti. Ova grupa se sastoji od deset vrsta različitih ličnosti, uključujući fizičke kontrolere i njihove suradnike i prema Gabrijelovom nalogu i odobrenju Starih Dana, njome predsjedava glavni arhaneo. Kad se ova bića na odgovarajući način uključe u krug, ona su u stanju preinačiti Prijenosnike Života kako bi isti bili u stanju neposredno djelovati na fizičkim razinama elektrokemije.

Po formuliranju uzoraka života i nakon što se postigne izvjesna materijalna organizacija, aktiviraju se nadmaterijalne sile koje su bitne radi propagacije života i život je time stvoren. Nakon toga, Prijenosnici Života se smjesta vraćaju u svoju normalnu međufazu egzistencije ličnosti i u ovom obličju, oni su u stanju manipulirati žive jedinice i ispoljavati svoj utjecaj na evoluirajuće organizme, premda ne posjeduju sposobnost da organiziraju--stvore--nove uzorke žive materije.

Nakon što organska evolucija potraje izvjesno vrijeme i nakon što se u najvišim evoluirajućim organizmima pojavi slobodna volja poput one koju posjeduju ljudska bića, Prijenosnici Života moraju bilo napustiti planet ili položiti zakletvu da će se suspregnuti od svih daljih nastojanja da utječu na tok organske evolucije. I nakon što slobodnom voljom polože takvu zakletvu, Prijenosnici Života koji odluče ostati na planetu postaju savjetnici onih kojima se povjerava rad na unaprijeđenju novonastalih evolucijskih bića koja su obdarena slobodnom voljom; nakon toga, saziva se dvanaestočlana komisija kojom

Evening Stars, acting by authority of the System Sovereign and with permission of Gabriel; and forthwith these Life Carriers are transmuted to the third phase of personality existence -- the semispiritual level of being. And I have functioned on Urantia in this third phase of existence ever since the times of Andon and Fonta.

We look forward to a time when the universe may be settled in light and life, to a possible fourth stage of being wherein we shall be wholly spiritual, but it has never been revealed to us by what technique we may attain this desirable and advanced estate.

2. THE EVOLUTIONARY PANORAMA

The story of man's ascent from seaweed to the lordship of earthly creation is indeed a romance of biologic struggle and mind survival. Man's primordial ancestors were literally the slime and ooze of the ocean bed in the sluggish and warm-water bays and lagoons of the vast shore lines of the ancient inland seas, those very waters in which the Life Carriers established the three independent life implantations on Urantia.

Very few species of the early types of marine vegetation that participated in those epochal changes which resulted in the animal-like borderland organisms are in existence today. The sponges are the survivors of one of these early midway types, those organisms through which the gradual transition from the vegetable to the animal took place. These early transition forms, while not identical with modern sponges, were much like them; they were true borderline organisms -- neither vegetable nor animal -- but they eventually led to the development of the true animal forms of life.

The bacteria, simple vegetable organisms of a very primitive nature, are very little changed from the early dawn of life; they even exhibit a degree of retrogression in their parasitic behavior. Many of the fungi also represent a retrograde movement in evolution, being plants which have lost their chlorophyll-making ability and have become more or less parasitic. The majority of disease-causing bacteria and their auxiliary virus bodies really belong to this group of renegade parasitic fungi. During the intervening ages all of the vast kingdom of plant life has evolved from ancestors from which the bacteria have also descended.

predsjedava glavna Večernja Žviježda, a koja djeluje s Gabrijelovim odobrenjem i pod nadzorom Sistemskog Vladara; i tada, ovi Prijenosnici Života se preinačuju u treću fazu egzistencije ličnosti--u poluduhovno stanje. Ja sam djelovao u ovoj trećoj fazi egzistencije sve od doba Andona i Fonte.

Mi teško čekamo doba kad će svemir postići stanje svjetla i života, kad ćemo imati priliku djelovati u četvrtoj fazi postojanja--kao posve duhovna bića--premda nam nikad nije otkriveno kojom vještinom ćemo postići ovo nadasve poželjno i napredno stanje.

2. EVOLUCIJSKA PANORAMA

Pripovijed o tome kako se čovjek uspeo od morske trave do gospodara zemaljske tvorevine istinska je saga o biološkoj borbi i opstanku uma. Doslovce se može reći da su čovjekovi pradaвні preci bili mulj i sluz oceanskog dna mirnih i toplodvodnih zaljeva i laguna koji se pružaju duž dugih obalnih pojaseva prastarih mora gotovo posve okruženih otocima, u kojima su Prijenosnici Života izveli tri neovisne implantacije života na Urantiji.

Od svih vrsta ranih tipova morske vegetacije koje su učestvovalе u epohalnim promjenama koje su vodile pojavi graničnih poluživotinjskih organizama, vrlo mali broj je opstao do današnjeg dana. Spužve su jedna od preživjelih međuvrsta, kako predstavljaju organizme kroz koje je postignut postupan prijelaz od biljaka prema životinjama. Premda ovi rani prijelazi oblici nisu posve jednaki suvremenim spužvama, oni im dosta naliče; spužve su odličan primjer međuvrste--kako ne pripadaju ni biljkama niti životinjama--premda su vremenom vodile razvoju pravih životinjskih oblika života.

Od samog početka života, bakterije, jednostavni biljni organizmi vrlo primitivne naravi, su se tek neznatno izmijenile; njihovo parazitsko ponašanje čak ukazuje na izvjestan stupanj retrogresivnosti. Mnoge gljivice također svjedoče o retrogresivnom evolucijskom toku, kako predstavljaju biljke koje su izgubile sposobnost za proizvodnju klorofila, uglavnom postavši parazitima. Većina bakterijskih uzročnika bolesti kao i virusna tijela kojima se isti služe, zapravo pripadaju ovoj grupi odmetnutih parazitskih gljivica. U međuvremenu, svo mnogobrojno životinjsko carstvo evoluiralo je od istih predaka od kojih su evoluirale bakterije.

The higher protozoan type of animal life soon appeared, and appeared suddenly. And from these far-distant times the ameba, the typical single-celled animal organism, has come on down but little modified. He disports himself today much as he did when he was the last and greatest achievement in life evolution. This minute creature and his protozoan cousins are to the animal creation what bacteria are to the plant kingdom; they represent the survival of the first early evolutionary steps in life differentiation together with failure of subsequent development.

Before long the early single-celled animal types associated themselves in communities, first on the plan of the Volvox and presently along the lines of the Hydra and jellyfish. Still later there evolved the starfish, stone lilies, sea urchins, sea cucumbers, centipedes, insects, spiders, crustaceans, and the closely related groups of earthworms and leeches, soon followed by the mollusks -- the oyster, octopus, and snail. Hundreds upon hundreds of species intervened and perished; mention is made only of those which survived the long, long struggle. Such nonprogressive specimens, together with the later appearing fish family, today represent the stationary types of early and lower animals, branches of the tree of life which failed to progress.

The stage was thus set for the appearance of the first backboneed animals, the fishes. From this fish family there sprang two unique modifications, the frog and the salamander. And it was the frog which began that series of progressive differentiations in animal life that finally culminated in man himself.

The frog is one of the earliest of surviving human-race ancestors, but it also failed to progress, persisting today much as in those remote times. The frog is the only species ancestor of the early dawn races now living on the face of the earth. The human race has no surviving ancestry between the frog and the Eskimo.

The frogs gave rise to the Reptilia, a great animal family which is virtually extinct, but which, before passing out of existence, gave origin to the whole bird family and the numerous orders of mammals.

Probably the greatest single leap of all prehuman evolution was executed when the reptile became a bird. The bird types of today - eagles, ducks, pigeons, and ostriches -- all

Uskoro i iznenadno, pojavio se viši protozojski pripadnik životinjskog svijeta. Od ovih dalekih vremena, amebe, tipični jednostanični životinjski organizmi, su se tek neznatno izmijenile. Amebe i danas žive uglavnom onako kako su živjele u doba kad su predstavljale najnovije i najznačajnije dostignuće u evoluciji života. Ovo sićušno stvorenje i njegovi protozojski rođaci predstavljaju u životinjskom svijetu ono što bakterije predstavljaju u biljnom svijetu; oni su preživjeli oblici koji svjedoče o najranijim evolucijskim koracima diferencijacije života, te o neuspjehu postignuća daljeg razvoja.

Nedugo zatim, započelo je povezivanje ranih jednostaničnih tipova životinja, prvo na razini volvoksa, a vremenom u vidu hidre i meduze. U još skorijem razdoblju, pojavili su se morska zvijezda, krinoidi, morski ježevi, morski krastavci, stonoge, insekti, pauzi, ljuskari, te gliste i pijavice, dvije vrste koje su međusobno vrlo bliske, a za njima su uslijedili mekušci--ostrige, oktopusi i puževi. Stotine i stotine vrsta pojavile su se za izvjesno vrijeme samo da bi uskoro nestale; navedene su jedino one koje su preživjele dugu, dugu borbu. Takve nenapredne vrste, uključujući obitelj riba koja se kasnije pojavila, danas predstavljaju stacionarne oblike ranijih i nižih životinja, grane drveta života koje nisu uspjele uznapredovati.

Na taj način, pripremljeni su uvjeti za pojavu riba, prvih životinja s kralježnicom. Od riblje obitelji, potekle su dvije jedinstvene modifikacije--žaba i salamander. I s pojavom žabe, započeo je slijed naprednih diferencijacija životinjskog svijeta koji je dostigao vrhunac u pojavi samog čovjeka.

Žaba je jedna od najranijih preživjelih predaka ljudske rase, ali ona sama nije uznapredovala, uglavnom ostavši onakva kakva je bila za pradavnih vremena. Žaba je jedina vrsta od koje su potekle najranije ljudske rase, koja je preživjela do današnjeg dana. Od žabe pa sve do Eskima, ni jedan predak ljudske rase nije se održao u životu.

Od žaba, razvili su se gmazovi, velika klasa životinja koja je praktično izumrla, ali koja je za svog postojanja dala osnovu razvoju cijele obitelji ptica kao i mnogih vrsta sisavaca.

Vjerojatno najveći pojedinačni skok u cijeloj predljudskoj evoluciji nastupio je kad su se gmazovi razvili u ptice. Suvremene ptičje vrste--orlovi, patke, golubovi i nojevi--razvili

descended from the enormous reptiles of long, long ago.

The kingdom of reptiles, descended from the frog family, is today represented by four surviving divisions: two nonprogressive, snakes and lizards, together with their cousins, alligators and turtles; one partially progressive, the bird family, and the fourth, the ancestors of mammals and the direct line of descent of the human species. But though long departed, the massiveness of the passing Reptilia found echo in the elephant and mastodon, while their peculiar forms were perpetuated in the leaping kangaroos.

Only fourteen phyla have appeared on Urantia, the fishes being the last, and no new classes have developed since birds and mammals.

It was from an agile little reptilian dinosaur of carnivorous habits but having a comparatively large brain that the placental mammals suddenly sprang. These mammals developed rapidly and in many different ways, not only giving rise to the common modern varieties but also evolving into marine types, such as whales and seals, and into air navigators like the bat family.

Man thus evolved from the higher mammals derived principally from the western implantation of life in the ancient east-west sheltered seas. The eastern and central groups of living organisms were early progressing favorably toward the attainment of prehuman levels of animal existence. But as the ages passed, the eastern focus of life emplacement failed to attain a satisfactory level of intelligent prehuman status, having suffered such repeated and irretrievable losses of its highest types of germ plasm that it was forever shorn of the power to rehabilitate human potentialities.

Since the quality of the mind capacity for development in this eastern group was so definitely inferior to that of the other two groups, the Life Carriers, with the consent of their superiors, so manipulated the environment as further to circumscribe these inferior prehuman strains of evolving life. To all outward appearances the elimination of these inferior groups of creatures was accidental, but in reality it was altogether purposeful.

Later in the evolutionary unfolding of intelligence, the lemur ancestors of the human

su se od golemih gmazova prije dugo, dugo vremena.

Svijet gmazova, koji se razvio od obitelji žaba, danas je zastupljen u vidu četiri preživjele grupe: prve dvije su neprogresivne i njima pripadaju zmije i gušteri kao i njihovi rođaci aligatori i kornjače; treća je djelomično progresivna i njoj pripada obitelj ptica, dok četvrtoj pripadaju preci sisavaca i one linije života koja je vodila neposredno pojavi ljudske vrste. Ali premda su već odavno izumrli, gmazovi su za sobom ostavili tragove: njihova tjelesna veličina ispoljava se u tjelesnoj veličini slona i mastodonta, dok se osobenost njihovih tjelesnih svojstava zadržala u kengura.

Na Urantiji se pojavilo jedino četrnaest klasa životinjskog svijeta, od kojih ribe predstavljaju posljednju; poslije ptica i sisavaca, nije se pojavila ni jedna nova klasa.

Placentalni sisavci su se pojavili iznenada od jednog okretnog malog gmaza, dinosaura mesoždera, koji je imao prilično velik mozak. Ovi sisavci su se razvili vrlo brzo i na mnoge različite načine i oni ne samo što su zaslužni za suvremenu raznolikost životinjskog svijeta, već su isto tako zaslužni za evoluciju morskih životinja kao što su kitovi i tuljani, te zračnih navigatora kakvi su slijepi miševi.

Čovjek je tako evoluirao od viših sisavaca koji u načelu predstavljaju rezultat zapadne implantacije života u prastarim istočno-zapadnim zaštićenim morima. Druge dvije skupine živih organizama, istočna i centralna, isprva su značajno uznapredovale, obećavajući da će voditi pojavi predljudske razine životinjske egzistencije. Ali kako su stoljeća prolazila, istočni centar života nije uspio postići zadovoljavajuću razinu inteligentnog predljudskog statusa pošto je više puta nepovratno izgubio najviše oblike mikrobske plazme, time zauvijek izgubivši sposobnost da povрати svojstva koja bi vodila pojavi čovjeka.

Kako je u ovoj istočnoj skupini sposobnost za djelovanje uma bila daleko niža od sposobnosti drugih dvaju grupa, s pristankom svojih nadređenih, Prijenosnici Života su manipulirali okruženje kako bi dalje ograničili razvoj ovih nazadnih predljudskih loza evoluirajućeg života. Posmatrano spolja, eliminacija ovih nazadnih grupa se činila slučajnom, dok je zapravo služila jasnoj namjeri.

U toku kasnijeg evolucijskog razvoja inteligencije, lemurski preci ljudskog roda bili

species were far more advanced in North America than in other regions; and they were therefore led to migrate from the arena of western life implantation over the Bering land bridge and down the coast to southwestern Asia, where they continued to evolve and to benefit by the addition of certain strains of the central life group. Man thus evolved out of certain western and central life strains but in the central to near-eastern regions.

In this way the life that was planted on Urantia evolved until the ice age, when man himself first appeared and began his eventful planetary career. And this appearance of primitive man on earth during the ice age was not just an accident; it was by design. The rigors and climatic severity of the glacial era were in every way adapted to the purpose of fostering the production of a hardy type of human being with tremendous survival endowment.

3. THE FOSTERING OF EVOLUTION

It will hardly be possible to explain to the present-day human mind many of the queer and apparently grotesque occurrences of early evolutionary progress. A purposeful plan was functioning throughout all of these seemingly strange evolutions of living things, but we are not allowed arbitrarily to interfere with the development of the life patterns after they have once been set in operation.

Life Carriers may employ every possible natural resource and may utilize any and all fortuitous circumstances which will enhance the developmental progress of the life experiment, but we are not permitted mechanically to intervene in, or arbitrarily to manipulate the conduct and course of, either plant or animal evolution.

You have been informed that Urantia mortals evolved by way of primitive frog development, and that this ascending strain, carried in potential in a single frog, narrowly escaped extinction on a certain occasion. But it should not be inferred that the evolution of mankind would have been terminated by an accident at this juncture. At that very moment we were observing and fostering no less than one thousand different and remotely situated mutating strains of life which could have been directed into various different patterns of prehuman development. This particular ancestral frog represented our third selection, the two prior life strains having perished in

su daleko napredniji u Sjevernoj Americi nego u drugim područjima; i oni su stoga navedeni na migraciju iz područja zapadne implantacije života preko Berinškog kopnenog mosta duž obala jugozapadne Azije, gdje su nastavili evoluirati; isto tako, dosta su uznapredovali radi toga što su primili izvjesne loze iz centralne skupine života. Vidimo tako da je čovjek evoluirao iz izvjesnih zapadnih i centralnih loza života u centralnim i bliskoistočnim područjima.

Na ovaj način, život koji je implantiran na Urantiji nastavio je evoluirati sve do ledenog doba, kad se pojavio prvi čovjek i kad je započeo burni život ljudske rase na ovom planetu. I ova pojava primitivnog čovjeka na zemlji u vrijeme ledenog doba nije bila slučajnost već se odigrala prema planu. Rigoroznost i oštrina klime ledenog doba po svemu su pogodovali proizvodnji snažnog i otpornog oblika ljudskih bića s izvanrednom sposobnosti opstanka.

3. NJEGOVANJE EVOLUCIJE

Suvremeni ljudski um je teško u stanju shvatiti mnoge čudnovate i naizgled groteskne pojave koje su se bile dio ranog evolucijskog napretka. Dok se u toku evolucije pojavio ogroman broj naizgled čudnovatih živih organizama, mora se naglasiti da su kroz sav taj proces djelovali jasno izrađen plan i visoka namjera; međutim, mi se ne smijemo samovoljno uplitati u razvoj uzoraka života nakon što isti počnu djelovati.

Prijenosnici Života se mogu koristiti svim mogućim prirodnim sredstvima i mogu iskoristiti sve povoljne okolnosti koje će unaprijediti razvoj i napredak eksperimentalnog nastojanja da se stvori život, ali mi se ne smijemo mehanički uplitati ili samovoljno manipulirati razvojni tok bilo planetarne ili životinjske evolucije.

Pomenuli smo da su smrtna bića Urantije evoluirala od primitivne žabe i da je ova sve naprednija loza koja se razvila iz potencijala jedne jedine žabe, u izvjesnoj prilici za dlaku umakla uništenju. Ali iz ovog ne treba izvući zaključak da bi evolucija ljudskog roda podbacila da se u ovom odsudnom času desila nezgoda. Upravo u to vrijeme, mi smo nadgledali i njegovali ništa manje nego tisuću raličitih i međusobno udaljenih mutirajućih loza koje su se dale usmjeriti u različite uzorke predljudskog razvoja. Ova žaba je bila naš treći izbor, dok su prve dvije životne

spite of all our efforts toward their conservation.

Even the loss of Andon and Fonta before they had offspring, though delaying human evolution, would not have prevented it. Subsequent to the appearance of Andon and Fonta and before the mutating human potentials of animal life were exhausted, there evolved no less than seven thousand favorable strains which could have achieved some sort of human type of development. And many of these better stocks were subsequently assimilated by the various branches of the expanding human species.

Long before the Material Son and Daughter, the biologic uplifters, arrive on a planet, the human potentials of the evolving animal species have been exhausted. This biologic status of animal life is disclosed to the Life Carriers by the phenomenon of the third phase of adjutant spirit mobilization, which automatically occurs concomitantly with the exhaustion of the capacity of all animal life to give origin to the mutant potentials of prehuman individuals.

Mankind on Urantia must solve its problems of mortal development with the human stocks it has -- no more races will evolve from prehuman sources throughout all future time. But this fact does not preclude the possibility of the attainment of vastly higher levels of human development through the intelligent fostering of the evolutionary potentials still resident in the mortal races. That which we, the Life Carriers, do toward fostering and conserving the life strains before the appearance of human will, man must do for himself after such an event and subsequent to our retirement from active participation in evolution. In a general way, man's evolutionary destiny is in his own hands, and scientific intelligence must sooner or later supersede the random functioning of uncontrolled natural selection and chance survival.

And in discussing the fostering of evolution, it would not be amiss to point out that, in the long future ahead, when you may sometime be attached to a corps of Life Carriers, you will have abundant and ample opportunity to offer suggestions and make any possible improvements in the plans and technique of life management and transplantation. Be patient! If you have good ideas, if your minds are fertile with better methods of administration for any part of the

loze uništene unatoč svim našim nastojanjima da ih očuvamo.

Čak i da su Andon i Fonta umrli prije nego što su dobili djecu, to ne bi spriječilo evoluciju ljudskog roda, premda bi je odgodilo. Nakon pojave Andona i Fonte i prije nego što su iscrpljeni životinjski potencijali čija mutacija je mogla rezultirati pojavom ljudi, razvilo se ništa manje nego sedam tisuća loza koje su pogodovala razvoju nekog oblika ljudskog života. I mnoge od ovih boljih loza kasnije su postale sastavni dio različitih grana ljudske vrste koja se sve više širila i napredovala.

Mnogo prije nego na svijet dođu Materijalni Sin i Kćerka koji trebaju biološki uzvisiti status života, iscrpljuju se potencijali evoluirajuće životinjske vrste koji mogu voditi pojavi ljudi. Kada Prijenosnici Života uoče da se u životinja aktivirala treća faza djelovanja duhova koji pomažu umu, oni znaju da je svijet postigao ovaj biološki status; ovo se dešava automatski i onog časa kad se iscrpi sposobnost da se mutacijom životinjskih potencijala razvije predljudska vrsta.

Čovječanstvo Urantije mora riješiti probleme u vezi smrtničkog razvoja oslanjajući se na suvremene ljudske loze--nove rase neće evoluirati iz predljudskih izvora. Ali ova činjenica ne isključuje mogućnost da se postignu daleko više razine ljudskog razvoja putem inteligentnog unaprijeđenja evolucijskih potencijala koji se još uvijek nalaze u smrtničkim rasama. Ono što mi, Prijenosnici Života, činimo kako bi smo unaprijedili i sačuvali životne loze prije nego što se pojavi ljudska volja, nekon što stekne slobodnu volju i nakon što se mi povučemo iz aktivnog učešća u evoluciji, čovjek mora učiniti sam. Uopćeno, čovjekova evolucijska sudbina je u njegovim vlastitim rukama i znanstvena inteligencija mora prije ili kasnije nadomjestiti nasumično djelovanje nekontroliranog prirodnog odabira i slučajnog opstanka.

I kad je riječ o njegovanju evolucije, treba reći da ćete jednom, u dalekoj budućnosti, i vi moći postati član zbora Prijenosnika Života i da ćete tada dobiti brojne prilike da izložite svoje prijedloge i da radite na poboljšanju plana i vještine kontrole i transplantiranja života. Budite strpljivi! Ako imate dobre ideje, ako ste puni boljih metoda za koje vjerujete da će unaprijediti administrativnu upravu izvjesnog dijela svemira, u budućim stoljećima ćete posve

universal domains, you are certainly going to have an opportunity to present them to your associates and fellow administrators in the ages to come.

4. THE URANTIA ADVENTURE

Do not overlook the fact that Urantia was assigned to us as a life-experiment world. On this planet we made our sixtieth attempt to modify and, if possible, improve the Satania adaptation of the Nebadon life designs, and it is of record that we achieved numerous beneficial modifications of the standard life patterns. To be specific, on Urantia we worked out and have satisfactorily demonstrated not less than twenty-eight features of life modification which will be of service to all Nebadon throughout all future time.

But the establishment of life on no world is ever experimental in the sense that something untried and unknown is attempted. The evolution of life is a technique ever progressive, differential, and variable, but never haphazard, uncontrolled, nor wholly experimental, in the accidental sense.

Many features of human life afford abundant evidence that the phenomenon of mortal existence was intelligently planned, that organic evolution is not a mere cosmic accident. When a living cell is injured, it possesses the ability to elaborate certain chemical substances which are empowered so to stimulate and activate the neighboring normal cells that they immediately begin the secretion of certain substances which facilitate healing processes in the wound; and at the same time these normal and uninjured cells begin to proliferate -- they actually start to work creating new cells to replace any fellow cells which may have been destroyed by the accident.

This chemical action and reaction concerned in wound healing and cell reproduction represents the choice of the Life Carriers of a formula embracing over one hundred thousand phases and features of possible chemical reactions and biologic repercussions. More than half a million specific experiments were made by the Life Carriers in their laboratories before they finally settled upon this formula for the Urantia life experiment.

When Urantia scientists know more of these healing chemicals, they will become more efficient in the treatment of injuries, and

sigurno imati priliku da predstavite svoje ideje vašim suradnicima i drugim administrativnim upraviteljima.

4. PODUHVAT KOJI JE IZVEDEN NA URANTIJI

Nemojte previdjeti činjenicu da je Urantija bila svijet na kojem smo trebali eksperimentirati s uzorkom života. Na ovom planetu, sprovedi smo šezdeseti pokušaj modifikacije i eventualno poboljšanja, Satanijske adaptacije Nebadonskih nacrtu života i zabilježeno je da smo postigli mnoge korisne modifikacije standardnih uzoraka života. Preciznije, na Urantiji smo izradili i zadovoljavajuće demonstrirali ništa manje nego dvadeset osam osobenosti modifikacije života koje će zauvijek stajati na raspolaganju cijelom Nebadonu.

Ali kad se kaže da je utemeljenje života na izvjesnom svijetu bilo eksperimentalno, to ne znači da smo pri tome poduzeli nešto nepoznato, nešto što nikad prije nije poduzeto. Evolucija života predstavlja vještinu koja neprestano napreduje, varira i diferencira se, ali koja nikad nije nasumična, nekontrolirana niti posve eksperimentalna, tako da bi bilo prostora nezgodama.

Mnoge osobenosti ljudskog života nude obilan dokaz da je pojava smrtničke egzistencije planirana inteligentno, da organska evolucija nije puka kozmička slučajnost. Kad se živa stanica ozlijedi, ona posjeduje sposobnost da proizvede izvjesne kemijske tvari koje su u stanju potaći i aktivirati susjedne zdrave stanice tako da ove smjesta počinju lučiti izvjesne tvari koje će olakšati iscjeljenje; istodobno, ove normalne i neozlijeđene stanice se počinju umnožavati-- one zbilja počinju raditi na proizvodnji novih stanica koje će nadomijestiti stanice uništene prilikom nezgode.

Ova kemijska akcija i reakcija koja nastupa pri iscjeljenju rane i proizvodnji stanica predstavlja formulu koju su odabrali Prijenosnici Života, a koja uključuje preko stotinu faza i svojstava mogućih kemijskih reakcija i bioloških reperkusija. Eksperimentirajući s uzorkom života koji je trebao biti implantiran na Urantiji, Prijenosnici Života su u svojim laboratorijama izveli više od pola milijuna eksperimenata prije nego što su konačno odabrali ovu formulu.

Nakon što bolje upoznaju ove vidovite kemikalije, znanstvenici Urantije će bolje biti u stanju liječiti ozlijede, dok će

indirectly they will know more about controlling certain serious diseases.

Since life was established on Urantia, the Life Carriers have improved this healing technique as it has been introduced on another Satania world, in that it affords more pain relief and exercises better control over the proliferation capacity of the associated normal cells.

There were many unique features of the Urantia life experiment, but the two outstanding episodes were the appearance of the Andonic race prior to the evolution of the six colored peoples and the later simultaneous appearance of the Sangik mutants in a single family. Urantia is the first world in Satania where the six colored races sprang from the same human family. They ordinarily arise in diversified strains from independent mutations within the prehuman animal stock and usually appear on earth one at a time and successively over long periods of time, beginning with the red man and passing on down through the colors to indigo.

Another outstanding variation of procedure was the late arrival of the Planetary Prince. As a rule, the prince appears on a planet about the time of will development; and if such a plan had been followed, Caligastia might have come to Urantia even during the lifetimes of Andon and Fonta instead of almost five hundred thousand years later, simultaneously with the appearance of the six Sangik races.

On an ordinary inhabited world a Planetary Prince would have been granted on the request of the Life Carriers at, or sometime after, the appearance of Andon and Fonta. But Urantia having been designated a life-modification planet, it was by preagreement that the Melchizedek observers, twelve in number, were sent as advisers to the Life Carriers and as overseers of the planet until the subsequent arrival of the Planetary Prince. These Melchizedeks came at the time Andon and Fonta made the decisions which enabled Thought Adjusters to indwell their mortal minds.

On Urantia the endeavors of the Life Carriers to improve the Satania life patterns necessarily resulted in the production of many apparently useless forms of transition life. But the gains already accrued are sufficient to justify the Urantia modifications of the standard life designs.

novostečenim vještinama unaprijediti kontrolu nad izvjesnim teškim oboljenjima.

Od začeca života na Urantiji, Prijenosnici Života su radili na unaprijeđenju ove vidovite vještine te su je primijenili na još jednom svijetu Satanije, kako se njome postiže bolja kontrola nad proizvodnom sposobnošću drugih normalnih stanica i u većoj mjeri ublažava bol koji se javlja prilikom ozlijeđe.

Eksperimentirajući s uzorkom života na Urantiji, razvili smo mnoge jedinstvene osobenosti, ali dvije nesvakidašnje pojave bile su to što se Andonička rasa javila prije evolucije šest obojenih naroda i što su se Sangiški mutanti javili istodobno i jednoj te istoj obitelji. Urantija je prvi svijet Satanije gdje je šest obojenih rasa poteklo iz jedne te iste ljudske obitelji. Rase se obično javljaju u različitim lozama kao rezultat neovisnih mutacija koje nastupaju u sastavu predljudske životinjske loze i obično nastaju u toku dugog vremenskog razdoblja, jedna po jedna, u nizu koji započinje s crvenom i završava se s indigo rasom.

Druga jedinstvena pojava bila je kasniji dolazak Planetarnog Princa. Po pravilu, Princ dolazi na planet otprilike u vrijeme kad se pojavi ljudska volja; i da su se stvari odvijale prema planu, Kaligastija je mogao doći na Urantiju u vrijeme Andona i Fonta a ne--kako je to bio slučaj--gotovo pet stotina tisuća godina kasnije, istodobno s pojavom šest Sangiškkih rasa.

Na normalnom naseljenom svijetu, bilo čim se pojave Andon i Fonta ili nedugo zatim, Prijenosnici Života zatraže da na planet dođe Planetarni Princ i njihova molba je normalno uslišena. Ali kako je Urantija bila planet na kojem se trebala postići modifikacija uzorka života, bilo je prethodno dogovoreno da grupa od dvanaest Melkizedeka dođe na planet u ulozi posmatrača, savjetnika Prijenosnicima Života i planetarnih nadglednika, i da se tu zadrže dok ne dođe Planetarni Princ. Ovi Melkizedeci su došli u vrijeme kad su Andon i Fonta donijeli odluku koja je omogućila da u njihove smrtne umove dođu Misaoni Ispravljači.

Kako su na Urantiji Prijenosnici Života nastojali unaprijediti Satanijski uzorak života, nije čudo što se pojavio toliki broj naizgled beskorisnih prijelaznih oblika života. Ali dobiti koje su već postignute dovoljne su da opravdaju modifikacije standardnih oblika života koje su izvedene na Urantiji.

It was our intention to produce an early manifestation of will in the evolutionary life of Urantia, and we succeeded. Ordinarily, will does not emerge until the colored races have long been in existence, usually first appearing among the superior types of the red man. Your world is the only planet in Satania where the human type of will has appeared in a precolored race.

But in our effort to provide for that combination and association of inheritance factors which finally gave rise to the mammalian ancestors of the human race, we were confronted with the necessity of permitting hundreds and thousands of other and comparatively useless combinations and associations of inheritance factors to take place. Many of these seemingly strange by-products of our efforts are certain to meet your gaze as you dig back into the planetary past, and I can well understand how puzzling some of these things must be to the limited human viewpoint.

5. LIFE-EVOLUTION VICISSITUDES

It was a source of regret to the Life Carriers that our special efforts to modify intelligent life on Urantia should have been so handicapped by tragic perversions beyond our control: the Caligastia betrayal and the Adamic default.

But throughout all of this biologic adventure our greatest disappointment grew out of the reversion of certain primitive plant life to the prechlorophyll levels of parasitic bacteria on such an extensive and unexpected scale. This eventuality in plant-life evolution caused many distressful diseases in the higher mammals, particularly in the more vulnerable human species. When we were confronted with this perplexing situation, we somewhat discounted the difficulties involved because we knew that the subsequent admixture of the Adamic life plasm would so reinforce the resisting powers of the resulting blended race as to make it practically immune to all diseases produced by the vegetable type of organism. But our hopes were doomed to disappointment owing to the misfortune of the Adamic default.

The universe of universes, including this small world called Urantia, is not being managed merely to meet our approval nor just to suit our convenience, much less to gratify our whims and satisfy our curiosity. The wise and all-powerful beings who are responsible for universe management undoubtedly know

Naša najmera je bila da u evolucijskom životu Urantije proizvedemo rano ispoljenje volje i pri tome smo uspjeli. U normalnim prilikama, volja se javlja dugo nakon pojave obojenih rasa i obično se prvo javlja među neprednim lozama crvene rase. Vaš svijet je jedini planet u cijeloj Sataniji na kojem se ljudski oblik volje javio u naroda koji je postao prije obojenih rasa.

Ali dok smo nastojali ostvariti takav spoj i vezu nasljednih faktora koji bi vremenom omogućili postanak sisavaca od kojih se razvila ljudska rasa, morali smo dozvoliti da se pojave stotine tisuća drugih i prilično beskorisnih spojeva i veza nasljednih faktora. Mnogi od ovih naizgled čudnovatih sporednih proizvoda koji su rezultirali iz naših nastojanja vjerojatno djeluju čudno onima koji tragaju za ostacima planetarne prošlosti i lako je razumjeti zašto se mnoge takve pojave čine zagonetnim kad se posmatraju s ograničenog stanovišta ljudskih bića.

5. NESTALNOSTI KOJE PRATE EVOLUCIJU ŽIVOTA

Bilo je jako žalosno vidjeti kako su naša posebna nastojanja da postignemo modifikaciju inteligentnog života na Urantiji uveliko osujećena tragičnim događajima koji nisu bili u našoj moći: Kaligastijinim izdajstvom i Adamičkim neuspjehom.

Ali u toku cijelog ovog biološkog poduhvata, naše najveće razočarenje nastupilo je kad je izvjesna primitivna biljka uznazadovala do predklorofilskog stadija parazitske bakterije, i to u tako opsežnoj i neočekivanoj mjeri. Ovaj događaj koji se zbio u toku evolucije biljnog svijeta uzrokovao je mnoge teške bolesti u višim životinjama a osobito u ljudskoj vrsti, koja je prilično osjetljiva. Suočeni s tako tegobnom situacijom i ne znajući što bi poduzeli, našli smo utjehu u činjenici da nakon što ljudska rasa bude primila Adamičku plazmu, rezultirajuća rasna mješavina će posjedovati imunološku moć da se odupre svim bolestima koje budu izazvane ovim oblikom biljnog organizma. Ali sve naše nade su razbijene kad smo vidjeli da je Adamački poduhvat podbacio.

Svemir nad svemirima, uključujući i ovaj maleni svijet po imenu Urantija, nije stvoren kako bi zadovoljio naša očekivanja, a pogotovu ne kako bi ugodio našim hirovima ili utažio našu radoznalost. Mudra i svemoćna bića koja upravljaju svemirom nesumnjivo znaju što čine; i tako, Prijenosnici Života kao

exactly what they are about; and so it becomes Life Carriers and behooves mortal minds to enlist in patient waiting and hearty co-operation with the rule of wisdom, the reign of power, and the march of progress.

There are, of course, certain compensations for tribulation, such as Michael's bestowal on Urantia. But irrespective of all such considerations, the later celestial supervisors of this planet express complete confidence in the ultimate evolutionary triumph of the human race and in the eventual vindication of our original plans and life patterns.

6. EVOLUTIONARY TECHNIQUES OF LIFE

It is impossible accurately to determine, simultaneously, the exact location and the velocity of a moving object; any attempt at measurement of either inevitably involves change in the other. The same sort of a paradox confronts mortal man when he undertakes the chemical analysis of protoplasm. The chemist can elucidate the chemistry of dead protoplasm, but he cannot discern either the physical organization or the dynamic performance of living protoplasm. Ever will the scientist come nearer and nearer the secrets of life, but never will he find them and for no other reason than that he must kill protoplasm in order to analyze it. Dead protoplasm weighs the same as living protoplasm, but it is not the same.

There is original endowment of adaptation in living things and beings. In every living plant or animal cell, in every living organism -- material or spiritual -- there is an insatiable craving for the attainment of ever-increasing perfection of environmental adjustment, organismal adaptation, and augmented life realization. These interminable efforts of all living things evidence the existence within them of an innate striving for perfection.

The most important step in plant evolution was the development of chlorophyll-making ability, and the second greatest advance was the evolution of the spore into the complex seed. The spore is most efficient as a reproductive agent, but it lacks the potentials of variety and versatility inherent in the seed.

One of the most serviceable and complex episodes in the evolution of the higher types of animals consisted in the

i ljudski umovi moraju biti strpljivi i svesrdno surađivati s upravom mudrosti, vladom moći i tokom napretka.

Postoje, naravno, izvjesne nadoknade za ovakvu nevolju, kao što je recimo Mihaelovo darivanje na Urantiji. Ali neovisno o svim takvim razmatranjima, nebeski nadglednici ovog planeta pouzdano vjeruju da će na koncu biti izvojevana evolucijska pobjeda ljudske rase koja će opravdati naše izvorne planove i uzorke života.

6. EVOLUCIJSKE VJEŠTINE ŽIVOTA

Nemoguće je u isto vrijeme precizno utvrditi točnu poziciju i brzinu predmeta koji je kreće; svaki put kad nastojite utvrditi bilo jedno ili drugo, dok budete mjerili jedno, nastupit će promjena u drugom. Smrtni čovjek je suočen s jednakim paradoksom svaki put kad nastoji kemijski analizirati protoplazmu. Kemičar može utvrditi kemijski sastav mrtve protoplazme, ali on ne može utvrditi bilo fizičku organizaciju ili dinamičke procese koji se odvijaju u živoj protoplazmi. Znanstvenici će se vazda primicati sve bliže i bliže otkriću tajni života ali ih nikad neće razriješiti, i to radi toga što će uvijek biti primorani ubiti protoplazmu kako bi je bili u stanju analizirati. Mrtva protoplazma ima jednaku težinu kao živa, ali joj nije jednaka.

Žive stvari i bića izvorno su obdarene sposobnošću prilagođenja. U svakoj živoj biljnoj ili životinjskoj stanici, u svakom živom organizmu--bilo materijalnom ili duhovnom--postoji neutaživa žudnja za postignućem sve većeg savršenstva u pogledu prilagođenja okruženju, biološke adaptacije ili sve veće realizacije života. Ova beskraja nastojanja svih živih bića ukazuju na to da je u njih usađena neutaživa žudnja za savršenstvom.

Prvi najznačajniji korak u evoluciji biljnog svijeta bio je razvoj sposobnosti za proizvodnju klorofila, dok je drugi najznačajniji korak bio evolucija spore u dosta složeniju sjemenku. Premda spora predstavlja najdjelotvornije sredstvo za umnožavanje, ona ne posjeduje moć da proizvede raznolikost i varijaciju koja je svojstvena sjemenki.

Jedna od najkorisnijih i najsloženijih pojava koje su se odigrale u evoluciji viših oblika životinjskog svijeta sastojala se u

development of the ability of the iron in the circulating blood cells to perform in the double role of oxygen carrier and carbon dioxide remover. And this performance of the red blood cells illustrates how evolving organisms are able to adapt their functions to varying or changing environment. The higher animals, including man, oxygenate their tissues by the action of the iron of the red blood cells, which carries oxygen to the living cells and just as efficiently removes the carbon dioxide. But other metals can be made to serve the same purpose. The cuttlefish employs copper for this function, and the sea squirt utilizes vanadium.

The continuation of such biologic adjustments is illustrated by the evolution of teeth in the higher Urantia mammals; these attained to thirty-six in man's remote ancestors, and then began an adaptative readjustment toward thirty-two in the dawn man and his near relatives. Now the human species is slowly gravitating toward twenty-eight. The process of evolution is still actively and adaptatively in progress on this planet.

But many seemingly mysterious adjustments of living organisms are purely chemical, wholly physical. At any moment of time, in the blood stream of any human being there exists the possibility of upward of 15,000,000 chemical reactions between the hormone output of a dozen ductless glands.

The lower forms of plant life are wholly responsive to physical, chemical, and electrical environment. But as the scale of life ascends, one by one the mind ministries of the seven adjutant spirits become operative, and the mind becomes increasingly adjustive, creative, co-ordinative, and dominative. The ability of animals to adapt themselves to air, water, and land is not a supernatural endowment, but it is a superphysical adjustment.

Physics and chemistry alone cannot explain how a human being evolved out of the primeval protoplasm of the early seas. The ability to learn, memory and differential response to environment, is the endowment of mind. The laws of physics are not responsive to training; they are immutable and unchanging. The reactions of chemistry are not modified by education; they are uniform and dependable. Aside from the presence of the Unqualified Absolute, electrical and chemical reactions are predictable. But mind can profit from experience, can learn from reactive habits of behavior in response to repetition of stimuli.

Preintelligent organisms react to

tome što je željezo iz crvenih krvnih stanica poprimilo sposobnost za dvojaku funkciju; ono raznosi oksigen i odstranjuje karbon dioksid. I upravo ova sposobnost crvenih krvnih stanica ukazuje na moć evoluirajućih organizama da prilagode svoje djelovanje različitim i mijenjajućim okruženjima. U slučaju životinja višeg tipa, uključujući samog čovjeka, željezo koje se nalazi u crvenim krvnim stanicama raznosi oksigen živim stanicama dok istodobno s jednakom djelotvornošću odstranjuje karbon dioksid. Ali osim željeza i drugi metali mogu poslužiti ovoj svrsi. U slučaju sipe, ovu funkciju obavlja bakar, a kod skvirta to čini vanadij.

Činjenicu da ovakva biološka usklađenja još uvijek traju potvrđuje slučaj evolucije zuba kod viših sisavaca Urantije; dok su čovjekovi daleki preci imali trideset šest zuba, novo adaptivno prilagođenje umanjilo je broj zuba na trideset dva kod najranijih ljudskih vrsta i njihovih bliskih rođaka. U slučaju suvremene ljudske vrste, broj zuba se polako kreće prema dvadeset osam. Evolucija još uvijek aktivno i adaptivno napreduje.

Ali mnoga naizgled čudnovata usklađenja živih organizama dešavaju se na čisto kemijskoj, posve fizičkoj razini. Svakog časa, u krvotoku bilo kojeg ljudskog bića postoji mogućnost da se desi više od 15,000,000 kemijskih reakcija između hormona koje luči desetak endokrinih žlijezda.

Niži oblici biljnog svijeta u cjelosti reagiraju na fizičko, kemijsko i električno okruženje. Ali ako razmotrimo bića koja se nalaze više na ljestvici života, možemo opaziti da u njima djeluje sve veći broj duhova koji pomažu umu, što njihovom umu pruža sve veću moć prilagođenja, stvaralaštva, koordinacije i dominacije. Sposobnost životinja da se prilagode zraku, vodi i kopnu ne predstavlja nadnaravno obdarenje, ali predstavlja nadfizičko prilagođenje.

Fizika i kemija same po sebi nisu u stanju objasniti kako su ljudska bića evoluirala od pradaune protoplazme najranijih mora. Sposobnosti učenja, pamćenja i individualnog reagiranja na okruženje, predstavljaju rezultat umnog obdarenja. Zakoni fizike ne mogu se promijeniti obukom; oni su pouzdani i nemijenajući. Reakcije kemije mogu se promijeniti obrazovanjem; one su jednolike i pouzdane. Izuzev kad se javljaju kao rezultat djelovanja Bezuvjetnog Apsoluta, električne i kemijske reakcije su posve pretkazive. Za razliku od njih, um može izvući korist iz iskustva, može naučiti iz navika koje su se formirale kao rezultat reagiranja na repetitivne podražaje iz okruženja.

Predintelligentni organizmi reagiraju

environmental stimuli, but those organisms which are reactive to mind ministry can adjust and manipulate the environment itself.

The physical brain with its associated nervous system possesses innate capacity for response to mind ministry just as the developing mind of a personality possesses a certain innate capacity for spirit receptivity and therefore contains the potentials of spiritual progress and attainment. Intellectual, social, moral, and spiritual evolution are dependent on the mind ministry of the seven adjutant spirits and their superphysical associates.

7. EVOLUTIONARY MIND LEVELS

The seven adjutant mind-spirits are the versatile mind ministers to the lower intelligent existences of a local universe. This order of mind is ministered from the local universe headquarters or from some world connected therewith, but there is influential direction of lower-mind function from the system capitals.

On an evolutionary world much, very much, depends on the work of these seven adjutants. But they are mind ministers; they are not concerned in physical evolution, the domain of the Life Carriers. Nevertheless, the perfect integration of these spirit endowments with the ordained and natural procedure of the unfolding and inherent regime of the Life Carriers is responsible for the mortal inability to discern, in the phenomenon of mind, aught but the hand of nature and the outworking of natural processes, albeit you are occasionally somewhat perplexed in explaining all of everything connected with the natural reactions of mind as it is associated with matter. And if Urantia were operating more in accordance with the original plans, you would observe even less to arrest your attention in the phenomenon of mind.

The seven adjutant spirits are more circuitlike than entitylike, and on ordinary worlds they are encircuited with other adjutant functionings throughout the local universe. On life-experiment planets, however, they are relatively isolated. And on Urantia, owing to the unique nature of the life patterns, the lower adjutants experienced far more difficulty in contacting with the evolutionary organisms than would have been the case in a more standardized type of life endowment.

na podražaje iz okruženja, ali jedino oni organizmi koji reagiraju na djelovanje duhova koji pomažu umu imaju sposobnost da se prilagode okruženju i da istim nauče manipulirati.

Fizički mozak i nervni sustav koji je s njim povezan posjeduju usađenu sposobnost reagiranja na službu umnih pomoćnika, upravo kao što sve razvijeniji um ličnosti posjeduje izvjesnu usađenu osjetljivost naspram djelovanja duha, zahvaljujući čemu je u stanju postići duhovni napredak. Intelektualna, društvena, moralna i duhovna evolucija ovise o djelovanju sedam duhova koji služe umu i drugih nadfizičkih utjecaja s ovima u vezi.

7. EVOLUCIJSKE RAZINE UMA

Sedam duhova koji pomažu umu predstavljaju mnogostrane pomagače koji širom cijelog lokalnog svemira služe nižim inteligentnim oblicima života. Ova vrsta uma potiče s centra lokalnog svemira ili nekog drugog svijeta koji je s njime povezan, dok utjecaj koji usmjerava djelovanje niže vrste uma potiče s glavnog centra sistema.

Na evolucijskom svijetu, mnogo toga ovisi o djelovanju ovih sedam pomoćnika. Treba, međutim, naglasiti da oni služe umu; oni se ne upliću u fizičku evoluciju, koja predstavlja domen Prijenosnika Života. Unatoč tome, kako se djelovanje ovih obdarenja duha savršeno uklapa s utemeljenim prirodnim procesima koji se odvijaju kao dio bitnog plana Prijenosnika Života, jedino što su ljudska bića u stanju opaziti u djelovanju umnih pojava je ruka prirode; ljudi se, međutim, s vremena na vrijeme zapitaju kako je moguće da su sve prirodne reakcije uma tako savršeno povezane s materijom. I da Urantija funkcionira više u skladu s izvornim planovima, u djelovanju uma bi se još teže moglo opaziti bilo što čudno.

Sedam duhova koji pomažu umu djeluju više kao krugovi nego kao jedinke i na normalnim svjetovima njihovo djelovanje je uključeno u krug s drugim utjecajima lokalnog svemira. Međutim, na planetima gdje se izvode eksperimenti s uzorkom života, ovi duhovi su prilično izolirani. Kako su na Urantiji uzorci života iznimni i jedinstveni, niži pomoćnici duha su naišli na daleko veću teškoću dok su nastojali uspostaviti kontakt s evolucijskim organizmima nego što bi se desilo u sklopu standardiziranog oblika životnog obdarenja.

Again, on an average evolutionary world the seven adjutant spirits are far better synchronized with the advancing stages of animal development than they were on Urantia. With but a single exception, the adjutants experienced the greatest difficulty in contacting with the evolving minds of Urantia organisms that they had ever had in all their functioning throughout the universe of Nebadon. On this world there developed many forms of border phenomena -- confusional combinations of the mechanical-nonteachable and the nonmechanical-teachable types of organismal response.

The seven adjutant spirits do not make contact with the purely mechanical orders of organismal environmental response. Such preintelligent responses of living organisms pertain purely to the energy domains of the power centers, the physical controllers, and their associates.

The acquisition of the potential of the ability to learn from experience marks the beginning of the functioning of the adjutant spirits, and they function from the lowliest minds of primitive and invisible existences up to the highest types in the evolutionary scale of human beings. They are the source and pattern for the otherwise more or less mysterious behavior and incompletely understood quick reactions of mind to the material environment. Long must these faithful and always dependable influences carry forward their preliminary ministry before the animal mind attains the human levels of spirit receptivity.

The adjutants function exclusively in the evolution of experiencing mind up to the level of the sixth phase, the spirit of worship. At this level there occurs that inevitable overlapping of ministry -- the phenomenon of the higher reaching down to co-ordinate with the lower in anticipation of subsequent attainment of advanced levels of development. And still additional spirit ministry accompanies the action of the seventh and last adjutant, the spirit of wisdom. Throughout the ministry of the spirit world the individual never experiences abrupt transitions of spirit co-operation; always are these changes gradual and reciprocal.

Always should the domains of the physical (electrochemical) and the mental response to environmental stimuli be differentiated, and in turn must they all be recognized as phenomena apart from spiritual activities. The domains of physical, mental,

Ponavljamo, na prosječnom evolucijskom planetu, sedam duhova koji pomažu umu daleko su bolje sinhronizirani sa sve naprednijim stadijima životinjskog razvoja nego što je to bio slučaj na Urantiji. Ali izuzev u jednom jedinom slučaju, pomoćnici uma doživjeli su veću teškoću pri nastojanju da uspostave kontakt s evoluirajućim umovima Urantija organizama nego što je to bio slučaj za sveg njihovog funkcioniranja u svemiru Nebadona. Na ovom svijetu, pojavili su se mnogi granični oblici--zbrkani spojevi mehaničko-nepoučivih i nemehaničko-poučivih oblika reagiranja organizma.

U živim organizmima, sedam pomoćnih duhova ne uspostavljaju kontakt s čisto mehaničkim načinima reagiranja na orkuženje. Takvi predinteligentni metodi reagiranja živih organizama u cjelosti pripadaju energetske domenima centara moći, fizičkih kontrolera i njihovih suradnika.

To što organizam stječe potencijal za razvoj sposobnosti da nauči iz iskustva obilježava početak djelovanja pomoćnih duhova i oni ispoljavaju svoj utjecaj kako na najniže umove primitivnih i nevidljivih egzistencija tako i na vrste koje se nalaze na samom vrhu evolucijske ljestvice koja je vodila pojavi ljudskih bića. Oni su izvor i uzorak prema kojem je oblikovano ponašanje koje bi se inače uglavnom činilo čudnovatim i nepotpuno shvaćenim brzim reakcijama uma na materijalno okruženje. Stoljećima, ovi vijerni i nadasve pouzdani utjecaji moraju provoditi svoju službu prije nego životinjski um dostigne ljudske razine obilježene osjetljivošću na djelovanje duha.

Pomoćnici djeluju isključivo u evoluciji uma koji ima sposobnost doživljavanja, ono bar dok se dosegne razina šeste faze, duha obožavanja. Na ovoj razini, nastupa neminovno preklapanje službe--ono što je više poseže naniže kako bi se koordiniralo s nižim, što navješćuje postignuće naprednih razina razvoja. I uz sve ovo, druge službe duha prate djelovanje sedmog i posljednjeg pomoćnika, duha mudrosti. Dok svijet duha sprovodi svoj utjecaj, individualni čovjek nikad ne doživljava nagle i žestoke prijelaze koji, bi mogli nastupiti kad se djelovanje jednog duha zamjeni drugim; ove promjene su uvijek postupne i uzajamne.

Važno je uvijek uočiti razliku između domena fizičkog (elektrokemijskog) djelovanja na jednoj i mentalnog reagiranja na podražaje iz okruženja na drugoj strani, dok istodobno treba naglasiti da oba postoje neovisno o djelovanju duhovnih aktivnosti. Domene

and spiritual gravity are distinct realms of cosmic reality, notwithstanding their intimate interrelations.

8. EVOLUTION IN TIME AND SPACE

Time and space are indissolubly linked; there is an innate association. The delays of time are inevitable in the presence of certain space conditions.

If spending so much time in effecting the evolutionary changes of life development occasions perplexity, I would say that we cannot time the life processes to unfold any faster than the physical metamorphoses of a planet will permit. We must wait upon the natural, physical development of a planet; we have absolutely no control over geologic evolution. If the physical conditions would allow, we could arrange for the completed evolution of life in considerably less than one million years. But we are all under the jurisdiction of the Supreme Rulers of Paradise, and time is nonexistent on Paradise.

The individual's yardstick for time measurement is the length of his life. All creatures are thus time conditioned, and therefore do they regard evolution as being a long-drawn-out process. To those of us whose life span is not limited by a temporal existence, evolution does not seem to be such a protracted transaction. On Paradise, where time is nonexistent, these things are all present in the mind of Infinity and the acts of Eternity.

As mind evolution is dependent on, and delayed by, the slow development of physical conditions, so is spiritual progress dependent on mental expansion and unfailingly delayed by intellectual retardation. But this does not mean that spiritual evolution is dependent on education, culture, or wisdom. The soul may evolve regardless of mental culture but not in the absence of mental capacity and desire -- the choice of survival and the decision to achieve ever-increasing perfection -- to do the will of the Father in heaven. Although survival may not depend on the possession of knowledge and wisdom, progression most certainly does.

In the cosmic evolutionary laboratories mind is always dominant over matter, and spirit is ever correlated with mind. Failure of these diverse endowments to synchronize and co-ordinate may cause time delays, but if the individual really knows God and desires to find him and become like him,

fizičke, mentalne i duhovne gravitacije predstavljaju tri odvojena dijela kozmičke stvarnosti, unatoč tome što su uzajamno blisko povezani.

6. EVOLUCIJA U VREMENU I PROSTORU

Vrijeme i prostor su neraskidivo povezani; između njih vlada organska veza. Pri izvjesnim prostornim uvjetima, nastupaju neminovna vremenska zakašnjenja.

Ako vas zbunjuje što toliko vremena posvećujem razjašnjenju evolucijskih promjena koje su nastupile u toku razvoja života, moram istaći da mi ne možemo vremenski tempirati život kako bi se stvari desile brže nego što to dozvoljavaju fizički preobražaji izvjesnog planeta. Mi moramo sačekati da se planet razvije prirodnim, fizičkim putem; mi nismo u stanju upravljati geološkom evolucijom. Da smo imali povoljne fizičke uvjete, mogli smo urediti da se evolucija života odigra u manje od milijun godina. Ali mi djelujemo pod sudskom nadležnosti Vrhovnih Vladara Raja, a na Raju vrijeme ne postoji.

Vijek ljudskog života predstavlja individualnu mjeru duljine vremena. Sva stvorena bića su na ovaj način vremenski uvjetovana i ona stoga posmatraju evoluciju kao vrlo dugačak proces. Kako naš životni vijek nije vremenski ograničen, s našeg stanovišta evolucija ne djeluje tako dugom. Na Raju, gdje vrijeme ne postoji, sve ove stvari su prisutne u umu Beskonačnosti i u djelima Vječnosti.

Kako evolucija uma ovisi i često je usporena sporim razvojem fizičkih okolnosti, tako je i duhovni napredak ovisan o proširenju mentalne moći i neminovno pogođen intelektualnom retardacijom. Ali ovo ne znači da duhovna evolucija ovisi o obrazovanju, kulturi ili mudrosti. Duša može evoluirati neovisno o mentalnoj kulturi, ali ona ne može porasti ako biće ne posjeduje mentalnu sposobnost i žudnju da čini ono što je volja Oca na nebu--ako ne odabere da preživi i ne donese odluku da će postići sve već savršenstvo. Premda preživljavanje ne mora ovisiti o tome da li biće posjeduje znanje i mudrost, napredak će posve sigurno ovisiti o ovim faktorima.

U kozmičkim laboratorijama posvećenim evoluciji, um će uvijek prevladati nad materijom, dok će duh uvijek djelovati u skladu s umom. Ako se ova zasebna i međusobno različita obdarenja ne uspiju sinhronizirati i koordinirati, mogu nastupiti vremenska zakašnjenja premda, ako

then survival is assured regardless of the handicaps of time. Physical status may handicap mind, and mental perversity may delay spiritual attainment, but none of these obstacles can defeat the whole-souled choice of will.

When physical conditions are ripe, sudden mental evolutions may take place; when mind status is propitious, sudden spiritual transformations may occur; when spiritual values receive proper recognition, then cosmic meanings become discernible, and increasingly the personality is released from the handicaps of time and delivered from the limitations of space.

[Sponsored by a Life Carrier of
Nebadon resident on Urantia.]

individua istinski poznaje Boga i žudi da ga nađe i postane poput njega, preživljavanje je osigurano neovisno o vremenskim zaprekama. Fizički status se može negativno odraziti na um, ali mentalna izopačenost može odgoditi duhovno postignuće, premda nikakva zapreka ne može osujetiti ono što je cijelom dušom odabrala čovjekova slobodna volja.

Kada sazriju fizički uvjeti, mogu nastupiti iznenadne mentalne evolucije; kad je umni status povoljan, mogu se desiti iznenadni duhovni preobražaji; kad duhovne vrijednosti prime dolično priznanje, kozmička značenja postaju vidljiva i ličnost stiče slobodu od okova vremena i ograničenja prostora.

[Predstavio Prijenosnik Života koji
živi na Urantiji.]